

Kiszely István:

A magyar pörköltet evett, amikor az európai még köleskását

Kiszely István jeles magyarságkutató volt az Erdélyi Napló-esték sorozat árpilisi meghívottja. A nagy közönségsikernek örvendő előadás szerkesztett, rövidített változatát olvashatják honlapunkon.

Ki kell ábrándítanom Önöket, mert én nem vagyok történész. Biológus, orvosember vagyok. Soha nem akartam a magyar őstörténettel foglalkozni. Nagy alap kutatásom az volt, hogy az alany a múltat hozzuk össze a jelennel. A csontkémia, a csontpatológia alapján a csontból meg kellett állapítani, hogy hány éves, milyen betegsége volt, milyen vércsoportba tartozott. Később a nagy mitokondriális DNS kutatást végeztük egy jelentős nemzetközi kutatócsoporttal. Amíg az egyetemen voltam, a természettudományi karon, untam magam és fölvettem a kínai szakot.

Bejártam a kínai követségre: pechemre akkor éppen rossz elvtársaknak minősültek a kínaiak. Mindig azt tettem, amit nem illett tenni, mert tudtam, hogy az lesz később a jó. Amikor a kínai követségről kiléptem, megpofoztak, megrugdaltak: a végén már pizsamát, fogkefét vittem magammal, így két napig kipihentem magam. Amikor Kína nyitott a világ felé, 1967-ben kaptam egy kínai útlevelet. Eljuthattam oda, ahova európai ember mai napig sem juthat el. Azt a feltárást folytattam, amit Stein Aurélnak, 1915-ben kényszerűségből abba kellett hagynia. Azkanában találtam 1200 olyan embert, amilyenek mi vagyunk, magyarok. Ha egy biológustól azt kérdezik, hogy hol keresi a magyarság eredetét, őseit, akkor válasza egyértelmű: ott, ahol olyan emberek éltek és ma is olyanok élnek, mint mi.

Ott kell keresni a magyarokat, ahonnan származnak

A Miskolci Egyetemen történt díszdoktorrá avatásom laudációjában az állt, hogy a magyarság eredetét ott keresem, ahonnan a magyarság származik. Ne nevéssenek! A magyarságeredetről szóló történelmünk politika volt! Monarchikus politika. A mai napig a magyarságnak a Monarchia politikáját és a Monarchia történelmét tanítják. Kossuthot, Széchenyit, Petőfit, Shakespeare-t szoktam idézni.

Most mégis egy nyurga kortársunkat idézem: ?hazudtunk éjjel, hazudtunk reggel és hazudtunk

este?.Ennek az embernek teljesen igaza van. Hazudtak reggel, éjjel és este. A nappalt kifejejtette. Ez a hazugság határozza meg a monarchiabeli magyar történelmet is.

Kérdezgették fiatalok, hogy mit szólok Szántai Lajoshoz, mit szólok egyik-másik előadóhoz? Kérem, mindenkit szeretek, mert mindenki ugyanazt mondja, csak más-más oldalról. Mi ma azért vagyunk itt, hogy a haza ügyeit megbeszéljük. Széchenyi azért hozta létre a Nemzeti Kaszinót, az országos kaszinót, a Nemzeti Társas Kört és a Kaposvári Kaszinót, hogy legyen egy hely, ahol a haza ügyeit megbeszéljük. Azt hiszem, hogy ma Kolozsváron az Erdélyi Napló olyan hely, ahol a haza ügyeit beszéljük meg. Ezért is örültem a meghívásnak, hogy a magyarság eredetéről kolozsvári

közönség előtt beszéljek.

Egész őstörténetünket 1821-ben találták ki. Kutatásaim során megtaláltam a bécsi kancelláriának azt a leiratát, amelyben fölkéri az osztrák történészeket, hogy a rebellis magyaroknak egy olyan őstörténetet írjanak, amelyre nem büszkék. És akkor kitalálták azt a bohócságot (ma már annak vesszük, ma már elmúlt az ideje), hogy őseink valahol az Ob folyó alsó folyása mentén, az Uráltól keletre együtt éltek a finnekkel. Hál' Istennek a finnek 2003-ban átírták tankönyveiket. Az új finn történelemtankönyvek így kezdődnek: ?eddig az volt a nézet, hogy a magyarokkal rokonok vagyunk. Mára kiderült: barátság van, de genetika nincs.? Ennyi. Őszinték. Akkor került sor a nagy genetikai vizsgálat végére. A Monarchia elmélete szerint őseink átkelnek az Ural-hegységen, majd ott éltek gyűjtögető, halászó életmódot. Hogy mennyi ideig, azt nem tudják. Onnan valamilyen oknál fogva őseink lemennek Levedi törzsterületére, ahol több száz évet kell tartózkodnunk. Nekünk mindent az oroszoktól, a szlávoktól kellett megtanulnunk: a mezőgazdaságot, az állattartást, a szőlőművelést. A hithû monarchikusok négy, öt, hatszáz éves ott-tartózkodást írnak. Akkor megjelennek délről a csúnya arabok, ugye, mert nekünk hátba támadt népnek kellett lenni! (Hál' Istennek az arabok erről semmit nem tudnak. Tizennégy évet tanítottam Kairóban, meg az arab világban.) Onnan bekényszerülnek a Kárpát-medence előterébe. Az osztrák történészek nem tudták, hogy mennyi ideig voltak ott a magyarok. Mi pontosan tudjuk: negyvenöt évig. Jöttek a csúnya besenyők, és hátba támadták a magyarok őseit, akik asszonyainkat, barmainkat hátrahagyva betódultak a Kárpát-medencébe, mert más választásuk nem volt.

Európában egyedüli népként sokasodtunk harmincszorosára

Kérem, ha a pudingnak a próbája az, hogy megeszik, a magyar őstörténetnek a próbája az, hogy ezerszáz év után harmincszorosára megsokasodva tudtunk megmaradni. Meg tudtuk tartani nyelvünket, meg tudtuk tartani élettani tulajdonságainkat, szellemi-, tárgyi kultúránkat, táncvilágunkat, mesevilágunkat, népművészetünket, hitvilágunkat.

A honfoglalás idején a mai Franciaország területén hét millió ember élt, és ma Franciaországban csak ötvennyolc millióan vannak. Kilencszeresére sem tudtak sokasodni.

Mi egy idegen világba érkeztünk. Egy más világból jöve meg tudtuk harmincszorosára sokasodni. Ezt a csodát egyetlen európai nép nem tudta megtenni. Gondolják végig!

Mi, amikor beérkeztünk Európába, idegenek voltunk és ? fogadjuk már el ? most is idegenek vagyunk. Minden európai nép indoeurópai: a skandináv, a francia, az angol, az ibériai, az itáliai, a görög, a szláv mind indoeurópai. Mi egy másik világból jöttünk, és ennek a kultúrájának minden részét meg tudtuk tartani.

Nemrég egy etruszk temetőt dolgoztunk fel Olaszországban, utána az olasz kollégáimmal elmentünk egy pizzériába. Megkérdezi tőlem az olasz kollégám, hogy tudom-e, mi a különbség, az olaszok és a magyarok között? Valami közhelyet mondtam. Azt mondta: ?amit ön itt lát, az semmi nem olasz. Mi átvettünk mindent. Átvettük a föníciaiaktól, a görögöktől, az illírétől, venétektől. Itt semmi nem itáliai. Itt ülünk az asztalnál. Ott a Milánói dóm. A gótikát Franciaországból vettük át. Az asztalon itt a terítő. Az első szövést a kínaiak végezték el. Itt van a paszta, a tészta, ami Itáliának a jellegzetessége. Az első tésztát Telekurgesztánban négyezer éve találták fel. Ott, ahol Önök éltek. És mi van a Pizzában? Van tészta. Mi lepényt ettünk. Önök behozták a kovászt. Van rajta paradicsom. Közép-Amerikából vettük át. Van rajt formaggio, sajt. A szarvasmarhát, a juhot és a kecskét ott házasították, ahonnan önök származnak. De mi mindent átvettünk, magunkévá tettük és kifejlesztettük. Önök egy sokkal magasabb kultúrából érkeztek, mint amilyen Európa kultúrája, és a történelem folyamán csak vesztek, csak koptak, csak adtak. Kérem, önök többet adtak a világnak és Európának, mint amennyit kaptak belőle, vagy tőlük.? Olasz kollégám szavaira elgondolkoztam. Jézus Mária! Hát ez az olasz ismeri a magyar őstörténetet. Ismeri azt a csodát, amit mi véghezvittünk?

A magyarságot a hunoktól a kunokig számítjuk

Nagyon szeretem, hogy itt vagyunk a református kollégium épületében. Nagyon szeretem a református

kollégiumok könyvtárát. Török időkben a török például nem jutott fel Észak-Magyarországra. A német választófejedelmek azt mondták, amennyiben a katolikus monarchia hozzányúl az új valláshoz, akkor vége a monarchiának. Osztrák volt három és félmillió, a németek pedig tizenöt-tizennyolcmilliónyi. A sárospataki könyvtárban ugyanúgy megmaradt minden. Négyszázhatvan éves tankönyveket olvasok. Hál' Istennek nem katalogizálták. Nagyon vigyáznak rá, hogy ne katalogizálják, mert akkor a Széchenyi Könyvtár kiemeli, elviszi és csak kutatási engedéllyel kérhető ki. Elolvasom a négyszázhatvan éves tankönyveket és a következő áll benne: a magyarság három hullámban jött be a Kárpát-medencébe. 361-ben, mint hunok, 568-ban, mint avarok és 895. május 10-én, mint Árpád népe. Akikhez 1235-ben

hozzaköltöznek a jászok, 1243-ban és '46-ban a kis és nagykunok. A magyarságot a hunoktól a kunokig számítjuk. Ebből ki szokták emelni Árpád népének a vonulását és a vonulási területét. Ez a magyar őstörténet. A hunoktól a kunokig ez a népesség belső Ázsiából hozta magával kultúráját, nyelvét. Bejött. Ezzel szemben mit tart Európa és mit tanítanak nekünk a Monarchia gondolatában? Attila pusztítva száguldott Európa, Ázsia és Afrika között és embervért ivott gyermekkorában és kutya szülei voltak meg szarvai. Mi a valóság? A hunokat 361-ben a római császár hívja be a Kárpát-medencébe, Meotisz vidékéről, hogy kordában tartsák a Duna-Tisza közén lévő szarmatákat és a Tiszántúlon lévő gepidákat. Attila 395-ben Tápíószentmártonban született. Meghalt 453-ban. A maradék hun elmegy Csiglemezőre, a Mezőségekre és benépesíti Erdélyt. Ők a székelyek. Ezt jól tudjuk.

A magyarságnak genetikailag semmi köze a finnugorhoz

Kétféle történelem van. Az egyik történelmet a történész írja. De hát a történész nem miniszterelnök, nem agysebész: a történésznek mindig szüksége van a vajas-kenyerére egy kis szalámira, netán kaviárra. A történész mindig kiszolgálja az adott hatalmat. A másik oldalon van a nép, mi, akik az igaz történelmet írjuk, mert egymásnak adjuk át az ismereteket, a kódolt ismereteket a vasárnapi ebédeknél, a kukoricafosztásnál, a beszélgetéseknél. Mit tartottak a székelyek magukról? Csaba királyfi népe! Most végeztük el a nagy mitokondriális DNS vizsgálatot egymillió négyszázezer emberen. Kiderült: a székelyek Attila hunjainak az utódai. Rajta van a világhálón, el lehet olvasni!. Csak amíg a finnek átírták a tankönyveiket, nekünk a Science és a Nature, azaz a világ legjelentősebb tudományos folyóiratait leszedték a könyvtárpolicokról, nehogy megtudjunk belőle egyet s mászt. Nem én tettem a világhálóra a mitokondriális eredményeket, hogy a magyarságnak genetikailag semmi köze a finnugorokhoz, hogy genetikailag legközelebbi rokonaink a belső-ázsiai török népek. Nem én tettem a világhálóra, mert ha én teszem, akkor azt mondják, hogy Kiszelyi István sovíniszta, nacionalista, újabban meg azt mondják, hogy fasiszta vagy antiszemita vagyok. Ez a szlogen, ha az ember magyar akar lenni saját hazájában. Ne beszéljünk mellé! Valahova tartozni kell! Mi ide tartozunk, ezt vállaltuk és vállaljuk.

Széchenyi írta a naplójában: ?minden mag, amit elvetek, ki fog kelni. De úgy kell tennem, mintha idegen kertész művelné azt, mert engem nem szeretnek az emberek?. Ezt a részt soha le nem fordították a naplójából. Széchenyi németül írta a naplóját. Történelemszavogatások jelennek meg: hogy jön ahhoz a történész, hogy az én történelememből, az egyik legnagyobb magyar ember írásából ő válogasson?! Bocsánat, nem vagyok én amnéziás! El tudom olvasni és meg tudom érteni. A genetikai eredményeket az utrecht, a varsói rektor és a német akadémia elnöke tette a világhálóra tudatosan. Őrájuk nem lehet ráfogni, hogy fasiszták és antiszemiták.

Attila, az első évezred legnagyobb embere

Csodálatos imakönyvet nyomtatott a katolikus egyház a katonai tisztképzősök számára. Nem kenetteljes imakönyvet. Pont olyant, hogy befér a mellény bal zsebébe. Széchenyinek az imája van benne, az aradi 13-nak a kivégzés előtti imája és Rákóczi Ferencnek az imája. Az utolsó oldalon egy mondat szerepel vastag betűvel arról, hogy végszükség esetén, mielőtt meghal, mit imádkozzon a kiskatona. Egy ismerős katonatiszt, amikor hazajött, azzal fogadott: most volt kinn New York-ban és hozott egy könyvet. A könyv címe: Attila, hun király uralkodásának a titka. Odaát kötelező tankönyv a katonatiszteknek és a közgazdasági hallgatóknak. Sikerkönyv, hárommillió példányban kelt el. Előszavában a mostani elnök Bush, Bill Clinton, a Chrysler gyár, a Ford gyár igazgatói, a szenátorok beírták, hogy ennek a szellemében uralkodtam, vezettem, ahogyan Attila hun király uralkodott. Megjelent a U.S. News-nak egy különszáma a világ tíz legnagyobb uralkodójáról: az időszámítás utáni századokból csak Nagy Károly és Attila szerepel. Nálunk azt tanítják, hogy Attila csatát vesztett. Soha nem vesztett csatát Catalaunumnál! Azt mondta Aëtiusnak, a lovastiszt barátjának (mert Attila Aquileiában és Rómában nevelkedett), hogy: ?te is vesztenél tizenkétezer embert, én is vesztenék. Ne ütközzünk meg!? És nem azért nem támadta és nem égette fel Rómát, mert félt a pestistől, hanem mert ?te jöttél ki, Róma püspöke, aki apám lehetnél, és te kértél engem.? Az első évezred legnagyobb embere volt.

Most építjük vissza Tápiószentmártonban a palotáját. Priscos Rhetor pontosan leírja. Amúgy

megdöbbenő a kerítése, a székely kapu, a nagykapu, a kiskapu, a galambdúc, minden. Most ötmilliárdba kerül, meg van a pénzünk: magyar beruházó, ha értelmét látja, akkor ad pénzt. Kocsi Jánossal, a tápiószentmártoni Kincsem Park tulajdonosával közösen építjük. Idén kezdjük, jövőre kész.

Háromezer éves magyar szakácskönyv

A kásaevő európaiaknak megmutatjuk a kultúránkat! Azért mondom kásaevő európaiaknak, mert a következő könyvem az Eleink lakomája címmel jelenik meg. Sikerült fondorlatos módon megszerezni Belső-Ázsiából száz, háromezer éves hun receptet. A világ első szakácskönyvét. Az újúrok mentették meg hun írással. Akkor, amikor Európa még köleskását evett, mi már tíz fűszerrel készítettük a kenget, a pörköltet és a takenget, a gulyást és, valamint a csörögét és az öhomöt. Először angolul adjuk ki, hogy a kásaevők megismerjék a kultúránkat. Utána magyarul. Kérem, a magyar ember nem ért a

propagandához. A magyar ember túl szerény, befelé él, nagyon örül, de nem ért ahhoz, hogyan kell magát tálalni. Meg kellene tanulnunk, de nem tudjuk. Nincs belénk kódolva a seft, az üzlet, a dizájn, a biznisz. Ezek nincsenek belénk kódolva.

A következők az avarok, 568-ban jönnek be. Ugyanabból a törzsszövetségből szakadnak ki, amelyből az őseink. Ugyanolyan kinézésűek, mint mi vagyunk, ugyanaz a motívumviláguk, ugyanaz az írásuk. Ugye az írással, a rovásírással nem volt szabad foglalkozni. Az székelyderzsi, meg a többi csodálatos ősi írásunkat levakarták. Nem volt szabad a tizenkilencedik században propagálni! Elolvastuk a szarvasi tûrtartót. Először odaadtuk a Magyar Tudományos Akadémiának, annak az akadémiának, amelyben a magyar betűszót már csak idézőjelbe teszem. A tudományost is idézőjelbe teszem? Ilyen-olyan akadémia, de se magyar, se tudományos. Én huszonhét évet szolgáltam a ?Magyar? ?Tudományos? Akadémiát és 2000-ben otthagytam. Azt mondtam: nem óhajtok egy olyan testületben lenni, amely hazudik, reggel, éjjel, este. Nem óhajtok östörténetben irányelveket és a Petőfi-ügyben hazugságokat mondani. Én olyat akarok tanítani, ami igaz.

Az avarok után, ugyanabból a második türk törzsszövetségből bejön Árpád népe. Kiszakadunk a második türk törzsszövetségből a negyedik század legelején. Onnan bemegyünk Közép-Ázsiába, arra a területre, amelynek a nevét sem volt szabad kiejteni: Turán. Aki a turáni magyarságról beszélt, az már megint mindenféle -ista volt. Ugyanis Turánban a szobdok, a bahtriaiak, a horejzmiek, délről a perzsák leírták a kultúránkat, leírták az öntözéses gazdálkodásunkat, leírták a kereskedelmünket, leírták a hangszereinket. Ezzel szemben a Monarchia történészeinek felfogásában nekünk űzött, hajtott, gyűjtögető, halászó népnek kellett lenni!

Nekünk gyűjtögető, halászgató népnek kellett lennünk

Tolsztovszovjet akadémikus írt egy könyvet 1973-ban Az ősi Chorezm címmel. Leírta a magyarok öntözéses gazdálkodását. Megjelent magyarul, de hamar betiltották, bezúzták, indexre tették (az én példányomat persze nem). Leírta, amit nem volt szabad, mert nekünk gyűjtögető, halászó népnek kellett lennünk.

Gondolják el történészeink magas agyi fejlettségét: mondjuk bejön félmillió ember a Kárpát-medencébe és akkor az asszonyok kimennek az erdőbe csiperkegombát gyűjtögetni és ebből etetnek félmillió embert. Nem tudom, hogyan képzelik. De folytassuk. Turán területéről, mivel ott voltak a szobdok, bahtriaiak, a nagy birodalmak, a Horejzmi Birodalom, átmegyünk a Kaukázus középső keleti részébe, Európa látókörébe kerülünk. Ott van Örményország, nyugatra Grúzia, délre az azeriek. Világosító Gergely, a nagy örmény szerző leírja a kultúránkat, a kereskedelmünket, a ruházatunkat. Egyetlenegy akadémikus kutatónk nem volt még Örményországban! Nem volt még a jereváni könyvtárban! Nekem örült barátaim vannak csak ?, mert örült emberrel érdemes barátkozni. Az egyik ilyen Ucsék

Árpád. Ucsék Árpád a sztálini időkben pravoszláv térítőként, mint szerb pap térített Örményországban és most Magyarországra jött. Ő örmény ember. Elküldtem Jerevánba, hogy jegyzetelje ki, mi az, amit az örmény írók írtak rólunk. (Örményország négyezer éves királyság. Ugyanúgy Grúzia is, hihetetlen magas kultúrával rendelkező két ország. Itt van az ellentét: ugye, az úgazdag oroszok, és az ősi örmények, grúzok között.) Három oldal könyvtár-jegyzetet írt ki abból, amit az örmény szerzők a magyarokról és a hunokról írnak. Soha egy mondatot le nem fordítottak ebből!

1860-ban Iszpahánban (ez Perzsia délnyugati része, ma Iránnak hívják) előkerült egy érdekes lelet. Talán emlékeznek erre a helyre: Iszpahánban dúsítnak most az irániak uránt. Ha lenne egy értelmes vezetőnk, mi is dúsíthatnánk. Európa leggazdagabb uránbányája Pécs mellett van. Mennyire megijednének a környező országok attól, hogy Magyarország dúsít. Errefel bezárták az uránbányánkat. Nos: találtak Iszpahánban egy ötödik századi hun?örmény szótárt és nyelvkönyvet. Ennek van egy hatodik századi másolata, a szerzetesek lemásolták Jerevánban és van egy kilencedik századi török fordítása. Egy másik barátom, Detre Csaba húsz évig dolgozott Iránban, Perzsiában. Csaba nem a piacra járt, és nem a nőket hajtotta, hanem beült a pravoszláv könyvtárba és kiírta a hun?örmény szótárt. Benne van a teljes magyar nyelvtan, és benne van a teljes magyar szókincs, a 2500 alapvető szavunk. Ugye, 163 finnugor szavunk van és 2700 török szavunk. Ebből két évvel ezelőtt Csomakőrösön megjelentettek néhány oldalt az őstörténeti napok keretében.

Na, ott vagyunk a Kaukázus közepében, bekerülünk Európa látókörébe, mert Arménia és Grúzia már nagy európai királyság. De mivel nem tudunk a három nagy, örmény, grúz és azeri birodalom miatt tovább sokasodni, fölme gyünk Magna Hungaria területére. Ahonnan a monarchikus őstörténet indítja az őstörténetet. Ötven évet tartózkodunk ezen a területen. Ekkor vettük át ezt a százhatvanhárom finnugor szót.

Hát ötven év alatt mi is átvettünk százhatvanhárom szót az angolból: floppy, meg disc, meg winchester...?